

ZAKECALI SME SA...s pani profesorkou Zuzanou Vaskovou

Cítim sa ako štvrtáčka

Život je plný zmien. Od septembra sa začlenili do zabehnutého učiteľského kolektívu dve nové učiteľky. Jednou z nich je aj pani profesorka ZUZANA VASKOVÁ.

● **Pani profesorka, na našu školu ste prišli ako nová posila. Aké sú vaše prvé pocity?**

-Gagarin po prvom lete do vesmíru povedal: „Stále neviem, či som prvý človek alebo posledný pes.“ Moje pocity boli spočiatku podobné. Jednak si ma väčšina ľudí mylí so študentkou a niekedy vám, študentom len ticho závidím, že sedíte v laviciach a nestojíte pred katedrou. Na druhej strane sa ale teším, že vás za ňou niečo naučím.

● **Zhoduje sa realita s vašim očakávaním?**

- Neviem, či som mala nejaké prudké očakávania, pretože som už pracovala na gymnáziách aj na základnej škole v Nitre, kde dokonca niekedy k deviatikom privolávali mestskú políciu. Nemyslím si, že deti sú iné, ako keď som bola žiačkou ja, pretože vekový odstup nie je taký výrazný. A musím sa priznať, že aj ja som bola na strednej škole dobrý „výkuk“. Čo mi trochu prekáža, je väčšia miera ignorancie a nezáujmu zo strany študentov.

● **Študentov vyučujete slovenský jazyk a dejepis. Ako sa vám s nimi pracuje?**

- Ako s ktorými. S niektorými mám vzťah na osi kamienok – topánka, ale s väčšinou študentov sa cítim dobre ako cukrík v detskej dlani.

● **Neuvažovali ste na strednej a vysokej škole o iných odboroch ako je pedagogika?**

- Na vysokú som si dávala prihlášku aj na žurnalistiku. Veľmi sa mi páčila aj história. Vedela som si predstaviť, ako sa hrabem v archíve alebo kľáčim v archeologickom nálezisku. Ale nakoniec som uprednostnila živých pred mŕtvymi a myslím si, že bola správna voľba.

● **Na hodinách veľmi často ako náplň vyučovania používate rôzne hry a aktivity. Kde je prameň vašej kreativity?**

- Mám dvoch mladších bratov, takže hry mám aj v náplni práce staršia sestra.

● **Už ste sa stihli zabývať vo va-**

● **Mnohí zrejme vedia, že nepochádzate priamo z Púchova. Páči sa vám naše mesto?**

- Púchov som spoznala cez kapelu Good Bye Lenin – bola som na ich koncerte. Tak ako každé mesto na Považí aj Púchov ma očaril, hoci

šom novom kabinete. Aké vzťahy máte so svojimi novými kolegami a kolegyňami?

- Neviem, či Boh skutočne siedmy deň oddychoval, či náhodou nestvoril náš kabinet. Na hodiny samiz neho vždy odchádza ťažko. Touto cestou by som chcela poďakovať mojim kolegom, že ma prijali medzi seba, hoci som také neskúsené „mláďa“ a ešte neviem kráčať v učiteľských povinnostiach.

● **Spomínate si na nejaké „perličky“ z pracovného pohovoru?**

- Bola som vtedy mierne vystrašená. Na moje prekvapenie tam prišlo viac ľudí, ako som čakala. Všetci boli na mňa milí, ale vzhľadom na počet uchádzačov som veľmi neverila, že budem prijatá. Na pohovor chcela ísť so mnou aj moja mamina.

najčastejšie po ňom brázdím iba cestu od školy na železničnú stanicu. Ale v najbližšej dobe sa chystám do okolia na turistiku.

● **Vieme o vás, že veľmi rada čítate knihy a pozeráte filmy. Aký je váš obľúbený žáner a čo by ste odporučili našim študentom?**

- Kedysi bol v Nemecku vymyslený pre ženy spolok 3K – Kinder, Küche, Kirche (deti, kuchyňa, kostol). Ja mám zase vlastné 3K – kniha, kino, koncert. Viem, že teraz mladí príliš nečítajú – aj ja som bola v ich veku v istej čitateľskej kríze a kniha som začala hltáť až na vysokej škole. Práve čítam Ženu zo sekáča od Uršuly Kovalyk. Mám blízko k postmoderne a francúzskym existencialistom. Čo sa filmov týka, rada sa chodím vyžívať na filmové festivaly do Trenčianskych

Teplíc a Piešťan. Mój osobný filmový rekord v kine je 35 filmov za týždeň. (Potom som už mala problém rozlíšiť fikciu od reality☺) Čo ma mrzí je, že keď idem do filmového klubu na kvalitný nezávislý európsky film, sedíme v hľadisku piati, pričom MAX so svojou pukancovou kultúrou praská vo švíkoch.

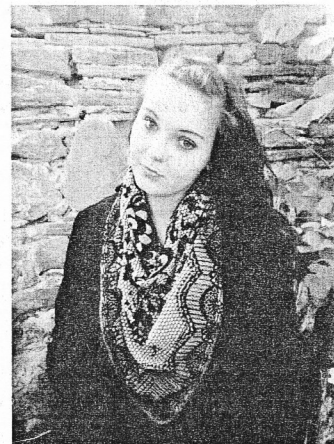
● **Akým ďalším mimoškolským aktivitám sa venujete?**

- Veľmi veľa času teraz nemám, ale nemôžem sa sťažovať na nedostatok aktivít, ktoré by mi ho mohli vyplniť. Až mi je niekedy ľúto, že vonku kričí jeseň a ja vnútri opravujem písomky. Ale inak ho vypíňam rodinou, priateľom, kamarátkami a psom.

● **Akú budúcnosť na našej škole si predstavujete?**

Žijem prítomnosťou a budúcnosť nechám v rukách pána riaditeľa.

Oliver Cabaj, 2.A

Koniec predurčuje novú začiatok. Možno sa tento rok pomaly stráca na poličkách prachu, no my vám prinášame prvé číslo Gympsy v tomto školskom roku. Je ťažké vysvetliť, koľko námahy a vytrhaných vlasov jeho tvorba stojí. Počas štyroch rokov na gymnáziu som sa stretla s rôznymi, aj negatívnymi ohlasmi naň. Ak si myslíte, že nás to odrádza, ste na omyle. Je umenie nájsť stratenú niť a pokračovať ďalej, rovnako ako aj použiť správne slová, ktoré zaujmú všetky vekové kategórie. Časopis sa vyvíja. Nebola som pri jeho prvých krokoch a slovách, ale som hrdá, že sa nachádzam niekde v jadre. Všetci sme jeho malé čiastočky, ktoré až po spojení dávajú celok. A tým celkom je Gympsy, ktoré aj popri nenáročnej škále farieb dokáže reflektovať náš spoločný svet. Tak doňho nazrite. Určite neolutujete.

Alena Roháčová, 4.B

Večne mladý duch VYCHOVÁVATEĽA

Pre niekoho je to ako stáť na križovatke a vybrať si medzi ťažšou a ľahšou cestou. Pre niekoho je to ako plávať v mori možností a nepoznať správny smer. Rozhodnúť sa, kam ísť po absolvovaní gymnázia, nie je jednoduché. V tomto školskom roku vystriedala dlhoročného výchovného poradcu, pána profesora Horvátha, na tomto poste pani profesorka Drobná. Myslím, že na túto pozíciu sa hodí viac než ktokolvek iný. Po rozhovore s ňou som mal pocit, že som sa rozprával s vrstovníkom, ktorý má však omnoho viac skúseností. A že sú to naozaj vzácne skúsenosti.

„Ide mi o to, aby boli spokojní študenti. Aby to malo zmysel a praktický prínos hlavne pre nich. S týmto zámerom som túto pozíciu prijala. Ak chceme lepšie žiť, veľa závisí od nás samých a jednoducho si musíme pomáhať. Ja som si vybrala na pomáhanie vás - študentov. Pokiaľ sa mi aspoň trochu bude dariť, budem spokojná. Myslím, že mladosť a mladí ľudia sú najväčšou hodnotou, ktorú tu na Slovensku máme. Mali by sme sa o nich poriadne starať a vytvárať pre nich čo najlepšie možnosti, pretože sú našou budúcnosťou,“ hovorí o svojej novej funkcii pani profesorka Drobná.

Na moju otázku, či máme dostatočne úrodnú pôdu pre právny rast, reagovala: *„Pokiaľ ide o mňa, som rebel. Spokojná s podmienkami a fungovaním slovenského školstva rozhodne nie som. Na celý systém a to, čo sa v ňom deje, mám veľmi kritický názor, ktorým sa netajím. To je môj globálny pohľad - takže globálna nespokojnosť. Na druhej strane je môj tzv. „miestny“ a osobný postoj. Aj napriek situácii, aká panuje v našom školstve, veľké množstvo absolventov nášho gymnázia úspešne študuje na slovenských aj zahraničných vysokých školách. Je to výsledkom ich vlastnej snahy a šikovnosti, ale aj práce učiteľov (posledných mohykánov, obetavcov a fanatikov), bez ktorých by to nešlo. Ako matka chcem poďakovať kolegom z brandže (všetkým od materskej škôlky až po gymnázium). Plne si uvedomujem, že aj vďaka nim moje deti získali dobré vzdelanie, a tým šancu študovať na kvalitných vysokých školách, ktoré si sami vybrali.“*

Na záver ešte jedno posolstvo adresované žiakom: *„Neverte staršej generácii, že bola lepšia. Neboli sme o nič lepší, len si to tak prikrášľujeme a radšej sme pozabúdali, čo sme vyvádzali. Študenti boli a budú vždy rovnakí (stačí si pozrieť staré české filmy), iba doba je iná. V niečom to máte v porovnaní s nami ľahšie, ale v niečom zase oveľa ťažšie. Ja vám rozhodne držím palce.“*

Po rady k výchovnej poradkyni do kabinetu chémie si môžete prísť v utorok od 8:00 do 10:00, prípadne kedykoľvek to bude potrebné.

Matúš Uriček, 4.B

Koniec rekonštrukcie

Tak. A konečne môžeme byť na našu školu hrdí. Už sa nemusíme hanbiť, že každé ráno vchádzame do ošarpanej budovy, v ktorej sa od jej založenia nič nemenilo. Keďže páni v montérkach definitívne opustili gymnázialne priestory, boli sme zvedaví, čo na výsledok rekonštrukcie hovorí pán riaditeľ.

● Ako ste spokojný s ukončenou rekonštrukciou?

- Veľmi. Mali sme šťastie na výbornú a ochotnú firmu Vion zo Zlatých Moraviec. Stavbu plánovanú na 1,5 roka stihli za rok. A vo výbornej kvalite.

● Čo zostalo nedokončené?

- Z môjho pohľadu najväčšou výhradou je, že rekonštrukciou sa opravuje len fyzický stav budov. Z našich úvah o lepšej modernejšej škole ostalo len snenie a obrázky vo vestibule. Na dosiahnutie modernizácie, napr. ako bola knižnica či ateliér, musíme vynakladať enormné úsilie, písať množstvo drobných projektíkov, z ktorých sem-tam niečo kvapne.

● Myslíte si že v budúcnosti čakajú školu ešte ďalšie rekonštrukcie?

- Pevne verím, že áno. Dôvody

sú viac ako zrejme. Potrebovali by to žiaci i učelia. Určite sa budeme uchádzať o účasť na ďalších projektoch. Na pomoc škole sme vyhlásili i akciu „Tehlička pre gymnázium“. Dúfam, že sa nájdu priaznivci nášho gymnázia, ktorí nám pomôžu.

Sarah Kalmanová, sexta

Hlavná budova gymnázia na snímke s pred 50 rokov.

☺ ZÁDERY ZO SLOHOVÝCH PRÁC ☺ ZÁDERY ZO SLOHOVÝCH PRÁC

„Môj spokojný život jedináčika narušil príchod bociana.“

„Rodíme sa ako nevyvinuté bytosti.“

„Za svojím cieľom by sme mali plávať dovedy, kým sa neutopíme.“

„Vek, kedy sa mladosť končí, nikto nepozná.“

„Na konci mladosti začína začiatok dospelosti.“

„Veď nielen pes, ale aj kniha je najlepší priateľ človeka.“

„V minulosti sa učením zaoberal aj Lenin.“

„Každý živý tvor na tejto planéte, keď prišiel na svet, skoro ešte nič nevedel.“

„Človek by mal robiť všetko pre to, aby ho nepochovali ako hlúpeho.“

„Keď to beriem z môjho pohľadu, stredná škola ma pripravila o štyri krásne roky môjho života.“